

Arrest

nr. 93 364 van 12 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN DE MAELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 22 juli 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 1 augustus 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven *d.d.* 25 juli 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ghanese nationaliteit te hebben, en van Fante afkomst te zijn. Volgens uw verklaringen bent u geboren op (...) 1986 te Elmina. U bent opgegroeid in deze Ghanese kuststad en

heeft er school gelopen. U diende echter reeds op jonge leeftijd te stoppen met school omdat uw familie de nodige financiële middelen ontbeerde. U heeft uw moeder immers nooit gekend, en uw vader was steeds onderweg in het kader van zijn job – hij was een visser – waardoor u en uw jongere zus zijn opgegroeid bij uw grootmoeder. Nadien heeft u wel nog verschillende cursussen gevolgd omdat u graag zeeman wilde worden en in de voetsporen van uw vader wilde treden, maar in 2003, na deze opleidingen, vroeg de lokale chieft, N.(...) J.(...) S.(...), die een vriend van uw vader was, of u niet met hem wou samenwerken. U weigerde in eerste instantie en trok naar de Ghanese stad Tarkwa om er in de mijnen aan de slag te gaan. Na een half jaar eindigde uw contract echter, en diende u terug te keren naar Elmina, waar u uiteindelijk toch besloot om samen te werken met de lokale chieft in de haven. U stond in voor de verdeling van de brandstof, visnetten en motorboten die door de overheid aan de chieft werden bezorgd, en die vervolgens volgens welbepaalde regels aan de lokale vissers dienden uitgedeeld te worden. Samen met twee andere collega's, I.(...) A.(...) en E.(...) A.(...), stond u in voor de verdeling van deze door de regering bezorgde goederen. De overheidsinstantie, KEEA, moest toezien dat alles op een correcte manier verliep en dat alle goederen op de voorziene plaatsen terecht kwamen. De lokale chieft deed echter niet alles volgens het boekje, en hield heel wat van de geleverde goederen voor zichzelf wat tot ongenoegen leidde bij sommige vissers. Ook de KEEA kreeg lucht van de wantoestanden binnen de haven en de rol van de chieft hierin. Enkele leden van de KEEA kwamen jullie dan ook ondervragen in 2009 over wat er gaande was en op welke manier de goederen verdeeld werden. U antwoordde gewoon op de gestelde vragen en legde uit hoe het er aan toe ging. Dit alles leidde uiteindelijk tot een rechtszaak waarbij aan het eind de verantwoordelijke chieft uit zijn functie werd gezet, en er een nieuwe aan de macht kwam. Chieft S.(...) legde hiervoor deels de schuld bij u en uw twee collega's omdat jullie alles zouden verteld hebben aan de KEEA. De chieft had al eerder laten weten dat jullie niet meer moesten komen werken voordat hij uit zijn functie ontzet was, wat reeds tot een incident geleid had tussen hem en jullie. Na de aanstelling van de nieuwe chieft ontstonden er regelmatig onlusten waarbij aanhangers van beide chiefs met elkaar in de clinch gingen. Uw collega E.(...) A.(...) kwam hierbij zelfs om het leven. Na de dood van uw collega besloot u om Elmina te verlaten en naar een nabijgelegen dorp te gaan. Een maand later keerde u echter terug naar Elmina omdat u wilde aantonen dat jullie niet gevlucht waren en dat jullie niets verweten kon worden. U startte een eigen handeltje waarbij u vissen aan allerlei restaurants verkocht. In december 2009 kreeg u echter een telefoontje van een vriend die zei dat u best het land zou verlaten omdat er een aanval op u gepland zou zijn. U besloot hierop om Ghana te verlaten en naar Abidjan in Ivoorkust te gaan. In deze stad verbleef u meer dan een jaar. U werkte er als visser en ontmoette er later I.(...) A.(...) die ook Ghana was ontvlucht. Op 7 juli 2011 verliet u Abidjan om naar België te komen per schip, waar u uiteindelijk op 22 juli zou aankomen. Op 1 augustus 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u represailles vreest uitgaande van voormalige chieft S.(...) die diende af te treden nadat wanpraktijken in de haven aan het licht waren gekomen mede door uw verklaringen aan de bevoegde Ghanese overheidsinstantie.

Vooreerst kan echter een opmerking gemaakt worden betreffende uw identiteit en meer bepaald door de door u opgegeven geboortedatum in de loop van de asielprocedure. Uit uw asioldossier blijkt immers dat u in eerste instantie voor de Dienst Vreemdelingenzaken 6 mei 1996 als uw geboortedatum heeft opgegeven, (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, dd.12 september 2011, p.1, administratief dossier). Op 3 augustus 2011 werd er echter een medisch onderzoek uitgevoerd, door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KULeuven), teneinde na te gaan of u al dan niet minderjarig was op dat tijdstip. Dit onderzoek wees met een redelijke wetenschappelijke zekerheid uit dat u op datum van 3 augustus 2011 een leeftijd had van zeker ouder dan 18 jaar (zie administratief dossier, beslissing Voogdijdienst dd. 5 augustus 2011). Wanneer u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal naar uw geboortedatum gevraagd wordt en wat uw reactie op het uitgevoerde leeftijdsonderzoek is, overhandigt u uw originele Ghanese geboorteakte en verklaart u dat uw geboortedatum in feite 6 mei 1986 is. U voegt eraan toe dat u zich vergist heeft tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Er kan begrip worden opgebracht voor eventuele vergissingen betreffende data in de loop van de asielprocedure, maar er kunnen de nodige vragen gesteld worden bij de door u aangehaalde vergissing betreffende uw geboortedatum die uiteindelijk toch een verschil van tien jaar impliceerde, en die uiteindelijk tot een leeftijdsonderzoek heeft geleid om uw minderjarigheid al dan niet vast te stellen. Bijgevolg kunnen reeds vragen gesteld worden bij de door u opgegeven verschillende geboortedata in de loop van de asielprocedure.

Verder dient vooral te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde problemen in Ghana vaag te noemen zijn, en deels gebaseerd op veronderstellingen. Zo wordt u tijdens het gehoor meermaals gevraagd wanneer u te weten kwam dat niet alles volgens het boekje verliep in de haven en dat de chieft niet alles regelde zoals het hoorde. U kunt tijdens het gehoor echter niet aangeven sinds wanneer u op de hoogte was van de wanpraktijken in de haven. Zo verklaart u in eerste instantie – nadat u de vraag werd gesteld wanneer u merkte dat niet alles ging zoals het hoorde – dat het de KEEA was die het jullie vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd wanneer ze het dan tegen u vertelden, antwoordt u eerder ontwijkend dat ze naar jullie toekwamen, dat ze jullie vroegen hoe jullie te werk gingen, en dat ze vervolgens zeiden dat het niet goed was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd wanneer ze naar jullie kwamen om deze vragen te stellen, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Er kan enigszins begrip worden opgebracht dat u niet de exacte datum kan geven, maar redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u een inschatting in de tijd kan geven van het moment dat u te weten zou zijn gekomen dat de chieft niet volgens het boekje werkte aangezien dit toch een cruciaal element uit uw asielrelaas betreft. Verder weet u evenmin hoe de KEEA, de overheidsinstantie die jullie zou ondervraagd hebben, vernomen zou hebben dat niet alles volgens de regels gebeurde in de haven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Vreemd genoeg voegt u eraan toe dat u niet weet wanneer de personen van de KEEA naar u zijn toegekomen om vragen te stellen omdat ze in het begin niet verteld zouden hebben dat ze voor de KEEA werkten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U weet evenmin door wie van de KEEA u zou ondervraagd zijn, nadat ze dan wel kenbaar zouden hebben gemaakt dat ze voor deze overheidsinstantie werkten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat de reactie van de overheid was nadat de wanpraktijken in de haven aan het licht waren gekomen, verklaart u dat de chieft uit zijn functie ontzet werd (zie gehoorverslag CGVS, p.10), maar wanneer vervolgens gevraagd wordt wanneer hij uit zijn functie werd ontzet, antwoordt u dat u het niet meer weet maar dat het in 2009 was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook hier is het vreemd dat u niet meer precies in de tijd kan aanduiden wanneer de chieft zou zijn moeten opstappen, des te meer omdat u toch een gedateerd krantenartikel voorlegt op het CGVS, dat verder in detail besproken zal worden, waarin wel melding wordt gemaakt van het feit dat u in september 2009 gezocht zou zijn door aanhangers van de afgezette chieft (zie administratief dossier). Verder weet u evenmin sinds wanneer u niet meer moest komen werken voor chieft S.(...); u verklaart immers dat u zich de data niet meer herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook hier kan weer worden opgemerkt dat niet verwacht kan worden dat u de exacte of precieze data van de door u aangehaalde gebeurtenissen zou kunnen geven, maar redelijkerwijze mag toch verwacht worden van iemand die problemen in zijn land van herkomst aanhaalt die de oorzaak zouden zijn geweest van diens vlucht uit dat land, dat deze persoon deze gebeurtenissen enigszins kan situeren in de tijd, zeker als deze persoon een gedateerd krantenartikel voorlegt waarin melding wordt gemaakt van de problemen in kwestie.

Verder haalt u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat na de ontzetting van de chieft uit zijn functie er confrontaties plaatsvonden tussen aanhangers van de nieuwe en de oude chieft waarbij er zelfs doden zouden zijn gevallen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of personen gedood werden door de aanhangers van de oude chieft, die u mede verantwoordelijk zou hebben gehouden voor zijn gedwongen aftreden, antwoordt u nogal merkwaardig dat u het niet weet, maar dat jullie dit wel geloofden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of jullie het dan niet zeker wisten, antwoordt u positief (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw verklaringen dat personen gedood werden door de aanhangers van de oude chieft zijn bijgevolg deels gebaseerd op veronderstellingen. U geeft verder ook aan slechts één persoon te kennen die aanhanger was van de nieuwe chieft en die gedood zou zijn door supporters van de oude chieft (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U voegt er bovendien aan toe dat deze personen gestorven zouden zijn door Afrikaanse rituelen (zie gehoorverslag CGVS, p.11), op de dag dat de nieuwe chieft zou zijn aangeduid. Wanneer u wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt wat u bedoelt met Afrikaanse rituelen, antwoordt u dat dit hetgene was wat de familie van de slachtoffers geloofden en dat de oude chieft een gevaarlijk man was (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Verder haalt u aan dat uw oud-collega en vriend E.(...) A.(...) tijdens een nacht zou zijn omgekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U legt bovendien foto's voor waarop het lijk van uw vriend te zien zou zijn, en die verder besproken zullen worden (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Merkwaardig genoeg zijn uw verklaringen over de vermeende dood van uw vriend erg karig te noemen. Zo heeft u blijkbaar geen idee door wie hij gedood zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U geeft aan niet aanwezig te zijn geweest op het moment dat hij zou zijn aangevallen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wanneer hij gedood werd, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U geeft enkel aan dat hij geslagen zou zijn met stokken, en zelfs met messen (zie gehoorverslag CGVS, p.11), en dat de gebeurtenis de aanleiding vormde voor uw vlucht uit de stad (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is vreemd dat u niet meer kan vertellen over de vermeende dood van uw vriend en oud-collega aangezien u het toch aanhaalt als de aanleiding van uw vlucht uit uw thuisstad. Ook deze verklaringen

van uw persoon tijdens het gehoor kunnen bijgevolg deels beschouwd worden als veronderstellingen aangezien u blijkbaar niet weet door wie en in welke omstandigheden uw vriend zou zijn omgekomen. Voorts geeft u aan dat u na de vermeende dood van uw vriend naar een naburig dorp zou zijn gegaan, samen met I. A, waar u gedurende een maand zou verbleven hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart verder dat u na een maand besloot terug te gaan naar de stad omdat u wilde aantonen dat u niet op de vlucht was, en omdat u een artikel zou hebben gelezen dat u voorlegt op het CGVS en dat eerder al werd aangehaald (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wat betreft deze verklaring – als zou het door u voorgelegd krantenartikel één van de redenen geweest zijn van uw terugkeer naar de stad Elmina – kan het volgende opgemerkt worden. Zo verklaarde u reeds eerder tijdens het gehoor – wanneer u gevraagd werd waarom u besloot Abidjan te verlaten om naar België te vluchten – dat een Ghanees persoon, wiens naam u niet kent, u dit bewuste krantenartikel toonde waarop u besloten zou hebben om Ivoorkust te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of u toen pas het door u aangehaalde en voorgelegde krantenartikel voor het eerst las, antwoordt u positief (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het is dus uiterst vreemd, en zelfs enigszins tegenstrijdig te noemen, dat u ditzelfde krantenartikel aanhaalt als reden waarom u naar de stad Elmina zou zijn teruggekeerd nadat u een maand eerder naar een naburig dorp zou zijn gevlucht, terwijl u eerder tijdens het gehoor aanhaalde dat u het krantenartikel slechts een jaar later in Ivoorkust voor het eerst zou hebben gezien. Deze inconsistente verklaring komt bijgevolg niet geloofwaardig over en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Verder is het merkwaardig te noemen dat u verklaart na een maand te zijn teruggekeerd naar uw thuisstad en dat u er vervolgens zonder problemen een handel opstartte die u gedurende twee maanden zou hebben gerund (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of u enige problemen heeft gekend tijdens deze twee maanden, antwoordt u van niet, maar dat er af en toe confrontaties waren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u zelf problemen heeft gekend in deze periode, antwoordt u dat u zich verdedigd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart dat u op een dag, toen u niet in Elmina was, telefoon kreeg van een vriend die u zou hebben aangeraden het land te verlaten omdat er een aanval gepland zou zijn tegen u (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). U zou hierop alles achtergelaten hebben en vervolgens naar Abidjan zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Het is echter merkwaardig dat u beweert in eerste instantie de stad te hebben verlaten, om vervolgens na een maand terug te keren, om er een handel op te starten, die u blijkbaar vervolgens zonder noemenswaardige problemen kon openhouden. U geeft immers aan dat u nog twee maanden in Elmina heeft geleefd alvorens naar Ivoorkust te vluchten, zodat uw vrees aangevallen te worden door aanhangers van de oude chieft enigszins dient gerelativeerd te worden.

Tot slot dienen uw mogelijkheden tot eventuele bescherming bij de Ghanese autoriteiten aangehaald te worden, alsook de mogelijkheid tot een eventueel intern vluchtalternatief in Ghana zelf. U geeft tijdens het gehoor immers aan nooit te zijn gezocht door de Ghanese autoriteiten of politie (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder verklaart u nooit enige poging te hebben gedaan om bescherming te zoeken of te vragen bij de Ghanese politie of autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12). U linkt de persoon van de chieft wel aan de regeringspartij (zie gehoorverslag CGVS, p.11), en geeft dit ondermeer als reden aan waarom u niet naar de politie bent gestapt. Het feit echter dat de chieft uit zijn functie werd onttrokken door de Ghanese autoriteiten, volgens uw verklaringen, toont toch aan dat de Ghanese autoriteiten hebben opgetreden tegen deze chieft ondanks zijn beweerde link met deze autoriteiten zodat de vraag gesteld kan worden waarom deze zelfde autoriteiten u niet zouden willen of kunnen beschermen tegen eventuele represailles uitgaande van deze ex-chieft. Tenslotte dient een potentieel intern vluchtalternatief in Ghana zelf in rekening worden gebracht, aangezien u uw vrees situeert ten opzichte van een lokale ex-chieft, en niet ten opzichte van de Ghanese autoriteiten. Zo geeft u bovendien zelf aan geen problemen te hebben gehad tijdens uw verblijf van een maand in het naburige dorp waarnaar u gevlucht zou zijn na de beweerde dood van uw oud-collega.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te stellen dat uw verklaringen aangaande de door u aangehaalde problemen eerder vaag te noemen zijn, en deels gebaseerd op veronderstellingen. Bijgevolg zijn uw verklaringen tijdens het gehoor niet overtuigend te noemen zodat de door u aangehaalde persoonlijke problemen in twijfel kunnen worden getrokken.

Tot slot legt u nog enkele documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Zo legt u uw originele Ghanese geboorteakte voor, die hierboven reeds werd besproken. U legt eveneens een Ghanese krant voor, dd. 11-22 september 2009, waarin een artikel op de voorpagina gepubliceerd staat waarin u vermeld wordt als persoon die gezocht zou worden door de aanhangers van de oude chieft S.(...) (zie administratief dossier). Uw verklaringen betreffende dit artikel zijn echter hoegenaamd niet overtuigend te noemen. Zo werd eerder tijdens het gehoor reeds aangehaald dat uw verklaringen niet consistent waren betreffende het tijdstip waarop u dit krantenartikel voor het eerst zou hebben gelezen (zie supra). Verder kan nog aangehaald worden dat – wanneer u gevraagd wordt wanneer het artikel gepubliceerd werd, al dan niet na de dood van uw vriend E.(...) A.(...) – u verklaart dat het artikel

werd gepubliceerd nadat uw vriend E.(...) gedood zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U verklaart bijgevolg dat eerst uw vriend E.(...) zou gedood zijn en dat nadien het door u voorgelegde krantenartikel zou gepubliceerd zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.5). In het door u voorgelegde krantenartikel wordt nochtans gewag gemaakt van het feit dat u, I.(...) A.(...) en E.(...) A.(...) zouden gezocht worden door de aanhangers van chieft S.(...), en dat niet geweten zou zijn waar jullie verblijven, en dat vermoed wordt dat jullie in Ivoorkust zouden zijn (zie administratief dossier). Dit lijkt toch enigszins in tegenspraak te zijn met uw verklaring als zou E.(...) A.(...) gedood zijn voordat het artikel gepubliceerd zou zijn, wat toch zou impliceren dat er geen vragen zouden gesteld worden omtrent de whereabouts van uw oud-collega E.(...). Uw verklaringen betreffende dit door u voorgelegde artikel zijn bijgevolg hoegenaamd niet overtuigend te noemen zodat de authenticiteit van het artikel zelf eveneens in twijfel kan worden getrokken. Verder legt u nog enkele foto's neer waarop een lijk te zien is dat u als het lichaam van E.(...) A.(...) bestempelt. U kan echter niet aantonen dat de persoon in kwestie op de foto E.(...) A.(...) zou zijn waardoor de bewijswaarde van de door u voorgelegde foto eerder beperkt is. Dezelfde redenering geldt eveneens voor de door u voorgelegde foto's waarop de nieuwe chieft te zien zou zijn op de dag van zijn inhuldiging. Deze laatste foto's wijzen bovendien sowieso niets aan de hierboven gemaakte vaststellingen aangezien er geen link is met de door u beweerde persoonlijke problemen in Ghana. Verder legt u een afschrift voor van een uitspraak van officiële instantie 'Canoe Fishermen Association Elmina' waarbij chieft S.(...) uit zijn functie werd gezet en waarin hij verantwoordelijk wordt geacht voor de wanpraktijken in de haven. Dit feit wordt echter niet in twijfel getrokken in bovenstaande beslissing. Het zijn de door u beweerde problemen, die u als gevolg van deze gebeurtenis aanhaalt, die betwijfeld worden. U legt ook een lijst voor met namen en handtekeningen die u als een petitie tegen chieft S.(...) duidt, maar ook deze lijst wijst niets aan de hierboven gemaakte bevindingen, aangezien het aftreden van chieft S.(...), zoals gezegd, niet meteen in twijfel wordt getrokken. Dezelfde redenering geldt evenzeer voor het door u voorgelegde internetartikel, dd. 11 september 2009, waarin melding wordt gemaakt van de problemen met chieft S.(...), maar waarin geen melding wordt gemaakt van uw persoon (zie administratief dossier). Tot slot legt u nog enkele bewijzen en attesten van opleidingen voor die u gevolgd heeft in Ghana, alsook een bewijs van tewerkstelling in de mijnen van Tarkwa, maar deze feiten worden evenmin betwijfeld in deze beslissing.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht waarbij hij opwerpt dat deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat de argumenten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet voldoen aan het criterium van de afdoendheid, de correctheid en de pertinentie. In de eerste plaats richt verzoeker zich tegen de vaststelling dat er verschillende geboortedata werden opgegeven in de loop van de asielprocedure. Volgens verzoeker wordt er in zijn cultuur niet hetzelfde belang gehecht aan data als in onze cultuur zodat redelijkerwijze niet van hem kan worden verwacht dat hij hieromtrent accurate informatie kan geven. Verzoeker wijst er ook op dat hij, nadat hij zijn geboortecertificaat had ontvangen, op eigen initiatief een brief heeft gestuurd naar het Commissariaat-generaal om de gegevens betreffende zijn geboortedatum recht te zetten, nog vooraleer het interview plaatsvond, waarbij hij verwijst naar de bewijsstukken die hij aan zijn verzoekschrift heeft toegevoegd.

Betreffende het tijdstip sinds wanneer verzoeker op de hoogte was van de wanpraktijken in de haven, oppert hij dat hij er zich niet van bewust was dat door de handelingen regels werden overtreden. Verzoeker wijst erop dat er wel geruchten waren in het dorp, maar dat deze niet concreet waren en dat hij slechts nadat hij werd benaderd door de KEEA op de hoogte was van de wijze waarop de handelingen in de haven ingingen tegen de regels. Het is bijgevolg moeilijk, zo stelt verzoeker, om een concrete timing te geven van het moment dat hij op de hoogte was van de wanpraktijken aangezien hij reeds voor de gesprekken met de KEEA op de hoogte was van de handelingen in de haven, maar niet wist dat deze wanpraktijken uitmaakten. Verzoeker besluit dat de vraagstelling van de commissaris-generaal op dit punt te vaag was.

Naar aanleiding van zijn onwetendheid over het moment waarop de personen van de KEEA hem vragen zijn komen stellen en over wie hem die vragen stelde, geeft verzoeker toe dat hij niet wist dat de personen die hem vragen stelden tot de KEEA behoorden en hij bijgevolg geen concrete datum kan plakken op het moment waarop hij voor het eerst werd benaderd door de KEEA. Verzoeker beweert verder met een groot aantal mensen van de KEEA gesproken te hebben zodat van hem niet kan worden verwacht dat hij zich hun namen nog herinnert. Verzoeker stelt dat hij zich enkel de heer A. herinnert, omdat die ook in Elmina woonde.

Waar de commissaris-generaal stelt dat de verklaringen van verzoeker naar aanleiding van de vraag of er personen gedood werden door de aanhangers van de oude chieft gestoeld zijn op veronderstellingen, meent hij dat hem dit niet ten kwade kan worden geduid. Verzoeker stelt dat hij zich, zolang er geen concreet bewijs is dat E. A, zijn ex-collega, vermoord werd door aanhangers van de oude chieft, enkel kan baseren op vermoedens. Aangezien E. A, net als verzoeker verantwoordelijk werd geacht voor de afzetting van de oude chieft en er op dat moment onrusten waren tussen de aanhangers van de oude en de nieuwe chieft, gaat het, zo meent hij, om een zeer gegronde veronderstelling. Verzoeker stelt dat zijn verklaringen niet kunnen worden afgerekend op het feit dat de misdaad voorlopig nog niet is opgelost. Verder geeft verzoeker aan dat hij zich baseert op de feiten dat zijn ex-collega vermoord werd door stokslagen en messteken op het ogenblik dat het hem verweten werd om verantwoordelijk te zijn voor de afzetting van de oude chieft en dat er op dat ogenblik onrusten waren. Omdat verzoeker wilde vermijden dat hij tijdens zijn gehoor onjuiste of inaccurate verklaringen aflegde, kan verzoeker weinig bijkomende informatie verstrekken over de moord op E. A.

Naar aanleiding van de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker inconsistente verklaringen heeft afgelegd over de redenen voor zijn terugkeer naar Elmina, met name een krantenartikel, waarvan hij eerder had aangehaald dat hij het slechts een jaar later in Ivoorkust had gezien, stelt verzoeker dat dit niet klopt en dat hij het artikel voor de eerste keer had gezien toen hij de eerste keer naar Komenda was gevlucht, vlak nadat zijn vriend was vermoord. Verzoeker verduidelijkt dat hij is teruggegaan naar Elmina om aan te tonen dat hem geen schuld trof toen hij dit krantenartikel had gezien.

Ingevolge de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker na een maand naar zijn thuisstad zou zijn teruggekeerd en zonder problemen een handel opstartte die hij gedurende twee maanden zou hebben gerund, stipt hij aan dat hij weliswaar geen ernstige problemen of bedreigingen heeft gekend, maar dit niet wegneemt dat er af en toe confrontaties waren en hij de algemene sfeer als onrustig ervoer.

Met betrekking tot de vraag waarom verzoeker nooit bescherming heeft gezocht bij de Ghanese autoriteiten naar aanleiding van de geveerde represailles, stelt verzoeker dat het de rechtbanken zijn en niet de lokale autoriteiten die tot de afzetting van chieft S. hebben besloten. Volgens verzoeker neemt het feit dat chieft S. door de rechterlijke orde werd afgezet niet weg dat de lokale autoriteiten en de politie corrupt kunnen zijn en dat chieft S. veel meer invloed heeft op het niveau van de lokale politie dan op het niveau van de rechterlijke orde waardoor de afzetting van de chieft niet aantoonde dat verzoeker hulp had kunnen zoeken in Ghana zelf.

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een afschrift toe van bewijzen van aangetekende verzendingen naar de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal van 2 juli 2012 (Verzoekschrift, stuk 3).

2.2. Verzoeker stoelt zijn middel op de materiële motiveringsplicht en verwijst hierbij naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze wet heeft echter betrekking op de formele motiveringsplicht, terwijl uit het middel blijkt dat verzoeker de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, kent, doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. Verzoeker voert met andere woorden de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

2.3. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op de vergissing van verzoeker omtrent zijn geboortedatum, waarbij hij, nadat het leeftijdsonderzoek had uitgewezen dat hij meerderjarig was, verklaarde dat hij 10 jaar eerder geboren is. Met betrekking tot de aangehaalde problemen in Ghana wordt in de beslissing gesteld dat de verklaringen van verzoeker vaag zijn omdat hij niet kan aangeven sinds wanneer hij ervan op de hoogte is dat zijn chieft niet volgens het boekje te werk ging, en zelfs zijn ondervraging door personen van de KEEA en het tijdstip waarop de chieft moest opstappen niet in de tijd kan situeren, hoewel hij hiervan een gedateerd krantenartikel voorlegt. De commissaris-generaal stelde ook vast dat verzoeker vage verklaringen aflegde over de personen die zouden zijn gedood na confrontaties tussen de aanhangers van de oude en de nieuwe chieft en over het overlijden van zijn oud-

collega en vriend E. A, terwijl het overlijden van E. A. de reden was die verzoeker opgaf voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Er werd ook vastgesteld dat het gedrag van verzoeker na de vermeende dood van zijn vriend zijn vrees relativeert, aangezien hij na een maand naar de stad zou zijn teruggekeerd om een handel op te starten alvorens naar Ivoorkust te vluchten. De commissaris-generaal wijst terloops ook op de beschermingsmogelijkheden door de politie die door verzoeker niet werden benut en een intern vluchtalternatief in Ghana aangezien verzoeker geen problemen bleek te hebben gehad toen hij bij een vriend in een naburig dorp verbleef. Uit dit geheel besluit de commissaris-generaal tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten wordt vooreerst aangaande de geboorteakte verwezen naar de eerdere vaststellingen in verband met de leeftijd van verzoeker en wordt vervolgens getwijfeld aan de authenticiteit van het neergelegde krantenartikel omdat dit in strijd is met de verklaringen van verzoeker. Verder wordt de bewijswaarde van de neergelegde foto's betwist en wordt gesteld dat de overige documenten gegevens bevatten die in de beslissing niet in twijfel getrokken worden.

2.4. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij minstens over zijn geboortedatum, of over de eventuele onduidelijkheid over zijn exacte geboortedatum, coherente verklaringen aflegt. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zowel bij het opmaken van de zgn. bijlage 26 op 1 augustus 2011 (stuk 12, bijlage 26, 1 augustus 2011), als bij het invullen van de vragenlijst en de verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 september 2011 telkens aangeeft dat hij op 6 mei 1996 geboren is (stuk 10, Vragenlijst DVZ 12 september 2011, p. 1; Verklaring DVZ, 12 september 2011, punt 4) en deze gegevens telkenmale met zijn handtekening bevestigt. Uit het ondertussen uitgevoerde leeftijdsonderzoek, opgedragen door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, was echter gebleken dat verzoeker meer dan achttien jaar oud was (stuk 11, beslissing leeftijdsbepaling FOD Justitie, 5 augustus 2011), en uit de door hem neergelegde geboorteakte bleek dat hij in 1986 geboren is (stuk 13, Documenten, geboorteakte). Indien verzoeker inderdaad niet bij machte zou zijn geweest om over zijn leeftijd accurate informatie te verstrekken, merkt de Raad op dat dit in de eerste plaats uit zijn eigen verklaringen zou moeten blijken. Bovendien zou het verschil tussen zijn geschatte leeftijd en zijn werkelijke leeftijd in dit geval wellicht geen 10 jaar bedragen, omdat dit bezwaarlijk als een loutere vergissing kan worden afgedaan. De commissaris-generaal plaatste dus terecht vraagtekens bij de verschillende door verzoeker opgegeven geboortedata. Verzoekers betoog over zijn initiatief om de gegevens recht te zetten, doet niet in het minst afbreuk aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. De kopieën van de bewijzen van aangetekende verzending die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt (Verzoekschrift, stuk 3), tonen weliswaar aan dat er op 2 juli 2012 aangetekende zendingen verstuurd werden naar de verwerende partij en naar de Dienst Vreemdelingenzaken, maar daaruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker gepoogd zou hebben de gegevens betreffende zijn geboortedatum recht te zetten vooraleer het gehoor op het Commissariaat-generaal plaatsvond. De Raad stelt immers vast dat in het administratief dossier geen brieven van verzoeker kunnen worden teruggevonden. Bovendien blijkt dat de geboorteakte volgens de gegevens van het administratief dossier slechts op 18 juli 2012, ter gelegenheid van het gehoor van verzoeker op de zetel van het Commissariaat-generaal, werd neergelegd (stuk 13, Documenten, geboorteakte).

2.5. De Raad dient te benadrukken dat van een asielzoeker verwacht wordt dat deze belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, gezien deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop of de traumatische ervaring, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker sedert het bezoek van de medewerkers van de KEEA merkte dat bij het werken voor chief S. niet alles ging zoals het hoorde (stuk 3, gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 9). Verzoeker verklaarde echter meermaals uitdrukkelijk niet te weten wanneer de personen van de KEEA naar hen kwamen om vragen te stellen (*Ibid.*) en niet te weten wanneer hij op de hoogte geraakte van het feit dat de chief niet werkte zoals het hoorde (*Ibid.*, p. 10). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wordt van hem geen “concrete timing” verwacht, maar mag redelijkerwijs van hem worden verlangd dat hij, zoals in de bestreden beslissing vermeld staat, een inschatting in de tijd kan geven van het moment waarop hij te weten kwam dat de chief niet volgens het boekje werkte. De uitleg van verzoeker dat hij aanvankelijk niet wist dat het om wanpraktijken zou gaan, vormt geen verklaring voor zijn onwetendheid over het ogenblik waarop hij wel wist dat het om malversaties ging. Waar verzoeker stelt dat de vraagstelling van de commissaris-generaal te vaag was, merkt de Raad op dat van een asielzoeker evenwel mag worden verwacht dat hij zelf de markante gebeurtenissen aanbrengt (RvS 21 januari 2000, nr. 84.788).

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn onwetendheid over de vraag wanneer de personen van de KEEA hem vragen zijn komen stellen en over de vraag wie hem die vragen kwam stellen in zijn verzoekschrift bevestigt. Door zijn onwetendheid te bevestigen slaagt verzoeker er uiteraard niet in de

motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. De rechtvaardiging voor zijn onwetendheid die erin bestaat dat hij aanvankelijk niet wist dat de personen die hem vragen stelden tot de KEEA behoorden, ontslaat hem niet van zijn plicht om met een grotere nauwkeurigheid aan te kunnen duiden op welk moment hij dit wel wist. Bovendien komt het weinig geloofwaardig over dat verzoeker zich thans in zijn verzoekschrift plots wel een naam herinnert van één van de personen van de KEEA die tevens in Elmina woonde, terwijl uit het gehoor bleek dat hij dit niet wist (stuk 3, gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 10).

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker beweert dat zijn vriend de dood vond nadat hij werd geslagen met stokken en *“zelfs met messen”* (stuk 3, gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 11), maar dat hij niet weet wanneer of door wie hij gedood werd (*Ibid.*). Verzoeker gaf zelfs uitdrukkelijk aan niet zeker te weten dat de slachtoffers door aanhangers van de oude chieft vermoord werden (*Ibid.*, p. 10). Het betoog van verzoeker dat het om een *“zeer gegronde veronderstelling”* zou gaan omdat er op dat moment onrusten waren, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker geen objectieve redenen had om de stad te verlaten en naar het dorp te gaan. Bovendien mag van verzoeker worden verwacht dat hij zich eventueel achteraf nader tracht te informeren over de exacte omstandigheden waarin zijn oud-collega en vriend E. A. aan zijn einde is gekomen, terwijl hij hierover op heden evenmin duidelijkheid kan scheppen. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat er een verband bestaat tussen het overlijden van zijn vriend en de afzetting van de oude chieft, zoals hij nochtans beweert, zodat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon concluderen dat het om pure veronderstellingen ging.

2.8. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker verklaarde dat hij eind 2009 uit Ghana naar Ivoorkust vertrok waar hij ongeveer een jaar in Abidjan verbleef (stuk 3, gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 6). De beslissing om op een bepaald moment (juli 2011) naar België te komen, zou volgens de verklaringen van verzoeker zijn getroffen toen iemand hem het door hem neergelegde krantenartikel (stuk 13, Documenten, krantenartikel) toonde (*Ibid.*, p. 6). Later verklaarde verzoeker dat de publicatie van datzelfde krantenartikel de reden was waarom hij na een verblijf in het dorp als gevolg van het overlijden van zijn vriend, terugkeerde naar de stad Elmina (*Ibid.*, p. 7; p. 11). Door in zijn verzoekschrift de versie te bevestigen dat het krantenartikel de reden was om naar Elmina terug te keren om aan te tonen dat hem geen schuld trof, heft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheid die zijn grondslag vindt in zijn eigen verklaringen, niet op. Bijgevolg kon de commissaris-generaal uit deze vaststelling rechtsgeldig afleiden dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker op de helling komt te staan.

2.9. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij na een verblijf van een maand in Komenda terugkeerde naar Elmina en vervolgens een eigen handel in vissen en kokosnoten had (stuk 3, gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 8). Verzoeker stelde met betrekking tot de veiligheidssituatie in Elmina het volgende: *“(...) soms kwam het op en ging het weer liggen”* (*Ibid.*). Hij geeft in zijn verzoekschrift aan dat hij de algemene sfeer als onrustig ervoer, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in die periode persoonlijk concrete problemen of bedreigingen heeft gekend. De commissaris-generaal leidt hieruit terecht af dat zijn vrees om aangevallen te worden door de aanhangers van de oude chieft ernstig dient te worden gerelativeerd.

2.10. De Raad wenst tenslotte te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.11. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas komt verzoeker niet in aanmerking voor de erkenning als vluchteling en kan hij zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.12. Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van het relaas, merkt de Raad bovendien op dat internationale bescherming slechts wordt verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil invoeren. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat hij nooit zelf stappen heeft gezet naar de politie omwille van de bedreigingen van de entourage van de afgezette chieft (stuk 3, gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 12-13). Hieruit blijkt in elk geval dat verzoeker de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden niet heeft uitgeput. Het feit dat de beslissing over het afzetten van de oude chieft door de rechtbank zou zijn genomen en dat chieft S. via corruptie meer invloed zou hebben op de lokale politie dan op de rechterlijke macht, doet aan deze vaststelling geen afbreuk en ontslaat verzoeker niet van zijn verantwoordelijkheid om minstens pogingen te ondernemen om bescherming te krijgen in zijn land van herkomst. Uit de blote beweringen van verzoeker kan in elk geval niet worden afgeleid dat hij in Ghana geen effectieve bescherming zou kunnen bekomen voor zijn problemen wanneer hij de lokale beschermingsmogelijkheden effectief zou hebben uitgeput. De veronderstelling van verzoeker dat hij geen hulp zou kunnen zoeken, klemmt des te meer omdat uit zijn verklaringen blijkt dat de rechtbank de betwisting tussen de rivaliserende chiefs, ondanks de beweerde politieke bindingen van chieft S., in diens nadeel heeft beslecht (*Ibid.*, p. 11-12). Verzoeker toont niet aan dat de overweging van de commissaris-generaal over de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden een motiveringsgebrek vertoont. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de suggestie van de verwerende partij in de bestreden beslissing met betrekking tot het intern vluchtalternatief, waardoor de Raad deze overweging overneemt en tot de zijne maakt.

2.13. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIEN